

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Факультет іноземної філології
Кафедра теорії літератури і славістики

*До 75-річчя Рівненського державного
гуманітарного університету*

**Актуальні проблеми
літературознавчої термінології**

Науковий збірник

Рівне – 2015

УДК 82.09
ББК 83.0
А 437

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 31 серпня 2015 р.)

Рецензенти:

Ігор Валентинович Лімборський, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри прикладної лінгвістики Черкаського державного технологічного університету,

Олександр Семенович Чирков, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри германської філології та зарубіжної літератури Житомирського державного університету імені Івана Франка

Редакційна колегія:

Є. М. Васильєв, кандидат філологічних наук, доцент (*відповідальний редактор*);

О. А. Галич, доктор філологічних наук, професор;

Р. А. Козлов, доктор філологічних наук, доцент;

З. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

М. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

В. І. Мацапура, доктор філологічних наук, професор;

В. М. Назарець, доктор філологічних наук, професор;

Н. В. Науменко, доктор філологічних наук, професор;

С. М. Нестерук, кандидат філологічних наук, доцент;

Л. К. Оляндер, доктор філологічних наук, професор

А 437 **Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Науковий збірник /**
Відп. ред. Є. М. Васильєв. – Рівне: О. Зень, 2015. – 202 с.

ISBN 978-617-601-129-3

Наукова збірка «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складена на основі доповідей учасників однойменної Всеукраїнської науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті в жовтні 2015 року. До пропонованого видання увійшли статті українських вчених, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології, літературознавча термінологія у колі інтермедіальності, термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики).

УДК 82.09
ББК 83.0

ISBN 978-617-601-129-3

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015 р.

Синевич Б.М.,

Рівненський державний гуманітарний університет

СТИЛЬ ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ПОНЯТТЯ В КООРДИНАТАХ МАЛАНЮКОВОЇ СИСТЕМИ ПОГЛЯДІВ

Визначень стилю стільки, скільки його дослідників. Однак, тільки стиль свідчить про певну стійкість і унормованість, в русі яких формується естетична цілісність.

Література, акумулюючи в собі найновіші віяння часу, постійно шукає художнього втілення у нових стильових формах. О.Білецький писав: “Кожна доба - це відмирання (повільне) одних літературних течій, народження інших, передчуття наступних. Треба відмовитись від старого погляду на зміну літературних стилів, у якому вони чергуються, як мови в теорії “родовідного дерева мов”... [2, с. 65].

Зокрема, дослідник М.Гіршман зазначає: “Теоретичне значення категорії стилю полягає в тому, що вона виявляє той життєвий і художній зміст, який сприяє подоланню безплідної антиномії загального і індивідуального та передбачає внутрішній суперечливий зв'язок загальних сил людства, акумульованих в пам'яті та мові мистецтва, і особистісного творчо відповідального слова з одночасними подоланням і збереженням стійких художніх структур” [3, с. 72].

Дослідник також визначає стиль як “організуючий закон і у той же час безпосередню єдність усіх елементів художньої форми, в створенні і естетичній досконалості якої проявляє себе творча індивідуальність” [4, с. 254].

Г.Поспелов у книжці “Проблеми літературного стилю” з приводу проблеми соціології стилю зауважує: “Національно-суспільне життя на якомусь етапі свого історичного розвитку закономірно обумовлює можливість появи відповідного ідеологічного світогляду, яке відтворює якісь особливості соціального життя в світлі відповідних ідеалів” [10, с. 95].

Образно-метафоричне тлумачення стилю Євгена Маланюка навряд чи можна вмістити в рамки традиційного трактування. Повторюючи слова В.Розанова, дослідник дає своєрідну дефініцію стилю, яка, як видається, потребує додаткового осмислення. “Стиль - це місце речі, в яке поцілував її Бог” (Розанов). Так, - стиль, цей божественний герб, ця вища нобілітованість речі, - є ознакою того, що матеріал є остаточно оформлений, себто одуховлений і, значить, - живий. Коли Бог, перший майстер і перший Митець створив із глини людську постать, то ця фігура стала Адамом, живою людиною, лише після того, як “Бог вдихнув у неї дихання життя”. Так Біблія визначає питання стилю.

І може в жодного іншого народу так гостро й болюче не стоїть проблема стилю, проблема духа форм, формотворчого духа, що змушує матерію прийняти певну, адекватну їй і єдину для неї форму. Бо, на хвилину перейшовши з цією термінологією до сфери політики, ми з повним правом можемо констатувати, що проблема державності є також проблемою стилю. Нація, що осягнула форми, є нацією державною” [9, с. 166]. Імператив формотворчого начала в Маланюковому трактуванні стилю - внутрішня передумова, надособова зумовленість творчості, це певна визначеність, яка здійснюється не ззовні, а зсередини, крізь волю людини. Поряд із визначенням стилю як певної свободи, оскільки саме в ньому митець одержує реальну підтримку особистого, дослідник вказує на приреченість стилю належати своєму часові. А час вимагає своєрідної модифікації стилю. Динамічна ситуація, дуже чутлива до часу і подій, зумовила застосування щодо мистецтва формули: “Слово є чин і Чин є Слово” [9, с. 165]. Вона є ключовою у дослідженні проблеми стилю. Для Маланюка “в процесі формування української особистості і індивідуально, і інтегрально (як нації), - [...] проблема стилю, беручи життєво, побутово, є в першу чергу - проблема біографії” [9, с. 166-167]. Такий підхід до тлумачення категорії стилю пояснюється не лише світоглядною позицією дослідника, а й зумовленістю “антималоросійської парадигми”, яка “так чи інакше проходить крізь усю Маланюкову творчість, [...] філософська медитація - від судного слова, ніжність і покора - від гніву і проклять, любов до України - від ненависті до “Малоросії”... [1, с. 19].

Є.Маланюк і його оточення були учасниками нової хвилі літературного процесу, що вів до витворення і закладання основ своєрідного національного літературного стилю. Однак, цей процес був тісно пов'язаний із процесом формування і становлення нації, національної психіки, тобто окремими етапами історично-психологічного розвитку. “Пекельний механізм” українського рабства у Радянській Україні постійно тривожив дослідника. Таке визначення становища не було перебільшенням, переконує у цьому нас хоча б лист Косинки, Підмогильного, Осьмачки до редакції журналу “Червоний шлях” (Харків, 1923, ч.4-5) з приводу друкування своїх творів в емігрантських

кордонних журналах. “Наші твори друкують в закордонних емігрантських журналах, ідеологією ворожих до Радянської влади, ідеології тієї ми не поділяємо, і там твори наші друкують, як художній матеріал. Але, яка ж, проте, тому причина?”

Умови нашого літературного життя змусили нас туди податися. А умови ці - надмірна підозра, цькування й систематична відмова видрукувати наші твори. Ця підозра кожний відбиток життя повертала на контрреволюцію, кожне слово, сказане не в романтичному дусі, мала на доказ бандитизму, - всякий глибинний підхід до людської душі проголошувала містиком і за цим сипались на нас обвинувачення” [5, с. 289].

Євген Маланюк по-своєму сприймав руїну українського мистецького життя. Обравши позицію творчої безкомпромісності, він намагається закласти основи формування ідеологічного, інтелектуально-оформленого почуття органічної ненависті до історичного насильства. На думку дослідника, “усвідомлення цього почуття, трансформування його у волю або перетворення національної статичності в національну динаміку - це проблема політти” [1, с. 7]. У даному випадку в царині мистецької творчості втекти у мрію й ідилію, уявний світ гармонії та невидимого раю означало б виявити не лише внутрішню дисгармонію й приховати хаос, а й постати у всій величині малоросійської проблеми “двох душ”, яку Маланюк називає “гоголівським комплексом”. Перш за все гартування духу стійкості і непокори, заперечення духу споглядання, культивування ідеї дії та чину - така естетична орієнтація зумовила й відповідний підхід до проблеми стилю і тлумачення категорії стилю як мистецького феномену у Євгена Маланюка, для якого мати почуття стилю означало мати ошадність слова і, тим самим, уміти слово активізувати” [9, с. 419].

Дослідницький простір охоплює як сучасне, так і історичне минуле. Естетична свідомість Маланюка, проектуючись на сучасність, цілковито заперечує її, проте пристрасно викликає майбутнє “з тією зухвалою запеклістю, з якою колись запорожці перед мурами чужої фортеці викликали на герць” [9, с. 169]. Історичне минуле асоціюється з картиною “суцільного цвинтарища понівечених особистостей і помордованих, покалічених біографій. Сприйняття минулого вібує між захопленням славою - і трагедією. Трагізм полягає у тому, що це стиль “Дикого поля”, “землі, що століття корчиться в лютих породильних муках навал, воєн, повстань, рабства”... Такий стиль несе у собі подвійну семантику: 1) “каліцтво, несучільність, руїнність; 2) “як стиль, стоїть на гострій грані заперечення всілякого стилю” [9, с. 167]. Бачення минулого в образі “суцільного цвинтарища”, проте не мертвих особистостей, а лише покалічених” означає, на нашу думку, простір - час відштовхування, засіб впливу, щоб осмислити завдання мистецької інтелігенції у творенні культурного простору життя нації. Ідеал існує у сповитку віри, тому “бачення”, прагнучи оновлення, розхитує або ж основи ідеалу, або ж основи віри. Сакральність поняття - відчуття національного зміщує вістря сумніву на віру.

Проблему стильовості у біографії Маланюк визначає напрямком, тобто, “виразною скерованістю до мети”. Стильова біографія - це “біографія, пройнята чуттям відповідальності за мету, сума днів і років, органічно пов’язаних між собою логікою подій”, біографія як мистецький твір її власника. Трактатування стилю як безперервного самотворення (самовибудовування) в часі, як імперативу вольового начала в дослідника зумовлює національна ідея, яка набирає статус “вічної ідеї” та пошук національної ідентичності української людини і культури. Єдиним моральним обов’язком може бути тільки органічність митця або, словами дослідника кажучи, “постать суцільної людини з однолітного національного матеріалу зроджену особистість, яка не лише літературно, а що для нас важніше, - біографічно дала зразок національної повноти і великого національного серця” [9, с. 59]. “Мистецький малорос” не спроможний досягнути індивідуальної повноти”, тобто стилю. У результаті - інтелект - розум опускається до рівня площини стилізації, від якої, на думку Маланюка, “недалеко до серійності й спекуляції або ж цілковитої механізованої творчості. Постійне переборення “просвітянщини” внутрішнім культурно-творчим національним напруженням - естетичний імператив, що обстоє право не просто на прекрасне, а на вищий ступінь краси, тобто високого мистецтва, спроможний знищити внутрішнього ворога національного стилю, який коріниться в нас і серед нас” [8, с. 38].

Є.Маланюк одночасно заперечує перманентний пошук нових шляхів при формуванні стилю, а опирається на “многовікову традицію”, що коріниться в інтраісторичнім пласті історії нашого народу, однак його не задовольняє лише стиль великої національної традиції, тому ми не можемо такий стиль вважати реставраційним. Дослідник намагається окреслити шлях до творення національного стилю, що було, на думку автора, “найтруднішим і найконечнішим завданням синтезуючого українського творчого процесу” [7, с. 314]. Йому видається, що для національної

психіки українців “корисна є вже сама “класична” постанова, тобто стриманість і витриманість, реагування на Вічне в часовім (а не навпаки) - словом те, що своєю поезією наші неокласики давали в певнім періоді нашої історії і чого ще довго бракуватиме” [8, с. 425-426].

Дбаючи про форму напружено-повновартісного змісту, Є.Маланюк рухається інерцією класичного стилю, однак простежується намагання естетизувати і модернізувати національний ідеал, знайти шляхи теоретичного обґрунтування нових стильових форм, при цьому опирається на нове поняття України, не етнографічної, а як європейської нації. Таким чином, трактування стилю як втілення людської індивідуальності, творчої і духовної свободи, хоч і в межах національного, засвідчило зв'язок з моментами збагачення української свідомості елементами “європеїзму”. Досліджуючи “Стилі сучасної української літератури на еміграції”, Юрій Шерех писав: “Сьогоднішній Маланюк куди ближчий до європеїстів, ніж до органістів. Але може він з усіх європеїстів - найбільш має шансів органічно стати органістом. Головне для нього - вийти з ідейної і тематичної позиції: я і Україна - і стати в Шевченкову позицію: я - Україна - або я - син України” [11, с. 185].

Література

1. Барабаш Ю. Український Єремія Євген Маланюк: парадигма антималоросійства / Ю.Барабаш // Слово і час. – 1997. - №1. - С. 15-24.
2. Білецький О. Зібрання праць у 5 томах / О. Білецький - К.: Наукова думка, 1965. - Т.2. - 671 с.
3. Гиршман М. Литературное произведение: Теория и практика анализа / М.Гиршман. - М.: Высш. шк., 1991 - 159 с.
4. Гиршман М. Стиль / М. Гиршман // Литературоведческий сборник - Вып. 3. - Донецк: ДонНУ, 2000. - С.253-257.
5. Косинка, Валерьян Підмогильний, Теод. Осьмачка. Лист до Редакції // Червоний шлях. - 1923. - № 4-5. - С.289-290.
6. Маланюк Є. Бібліографія / Є. Маланюк // Книга спостережень: Проза. - Торонто, Онтаріо: Гомін України, 1966. - С.414-441.
7. Маланюк Є., Лятуринська О. Гусли / Є. Маланюк, О. Лятуринська // Вісник. - 1939. - Річн.7- Кн.4. - С.314.
8. Маланюк Є. Творчість і національність / Є. Маланюк // Книга спостережень: Проза.- Торонто, Онтаріо: Гомін України, 1966. - С.21-38.
9. Маланюк Є. Чупринка і проблема біографії / Є. Маланюк // Книга спостережень: Проза. - Торонто: Гомін України, 1962. - С.165- 170.
10. Пospelов Г. Проблемы литературного стиля / Г. Пospelов. - М.: Изд. Московского ун-та, 1970. - 330 с.
11. Шерех Ю. Пороги і запоріжжя. Література. Мистецтво. Ідеології. Три томи / Ю. Шерех. – Харків: Фоліо, 1998. - Т.3. - 431 с.

Артеменко Л.В.,
Рівненський медичний коледж

ПРЕДМЕТНО-ОБРАЗНА КОНЦЕПТОСФЕРА “ПОЕТИЧНА ТВОРЧІСТЬ” У ПОЕТОЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ

Важливим складником тематичного діапазона сучасної української та європейської поезії є так звана поетологічна семантика, тобто специфічний художній дискурс, у якому предметом творчої рецепції автора виступає тема митця та мистецтва. Поетологічній семантиці відповідає специфічна концептосфера – коло тих предметно-образних уявлень, асоціацій, ремінісценцій, які сконцентровані навколо базових концептів поетологічного дискурсу й у образній формі конкретизують наголошену в них автором семантику художньої творчості. Предметно-образна концептосфера охоплює спектр художніх уявлень митця про базові концепти поетологічного дискурсу – 1) поета, 2) поетичну творчість, 3) літературні та технічні засоби словесного вираження. У площині концептосфери увиразнена автором семантика поетичної творчості набуває відповідного художнього вияву у формі

© *Артеменко Л.В., 2015 р.*

Зміст

Вступне слово (Васильєв Є.М.)	6
--	---

Теоретичні аспекти літературознавчої термінології

Лановик З.Б., Лановик М.Б. (Тернопіль) Оновлення терміносистем українського літературознавства як теоретична проблема	7
Бовсунівська Т.В. (Київ) Адаптація когнітології в літературознавчій практиці та викликане цим термінологічне оновлення	11
Астрахан Н.І. (Житомир) Подієвість літературного твору: діалектика поняття та терміну	15
Науменко Н.В. (Київ) Новий погляд на стародавню номенклатуру художніх тропів	19
Мацапура В.И. (Полтава) Понятие "психологизм" и проблемы его изучения (на примере творчества Гоголя)	22
Галич О.А. (Луганськ) Документальна література в умовах глобалізації: квазі-мемуари, квазі-біографія, скандальна біографія	28
Аманова Г.А. (Ташкент), Кормилов С.И. (Москва) Проблемы формирования терминологии в восточных поэтиках и корейская литература первой половины XX века	32
Філатова О.С. (Миколаїв) Категорія авторської свідомості як термінологічна проблема	41
Полежаєва Т.В. (Луцьк) До історії вивчення конфлікту в теорії літератури ХХ століття	44
Давиденко І.О. (Бердянськ) Міфологізація як інтерпретаційний корелят у художньо-біографічному дискурсі	48
Матчук А.Л. (Рівне) Псевдопідтекст	51
Дмитрієва І.В. (Житомир) Теорія художніх методів в контексті вітчизняного та зарубіжного літературних дискурсів	54
Улюра Г.А. (Київ) «Жіноча проза»: легітимація терміну у дискусіях про його легітимність	57
Оздемір О.В. (Рівне) Теоретичний аспект понять «жіноча література» та «жіноча проза»	60
Титаренко Е.А. (Харків) Симптоматика метатекстуальности и пелевинский «Т» как метатекст	62
Зозуля О.В. (Черкаси) До термінологічної невизначеності термінів «пародія» та «гротеск» у постмодернізмі	66
Шевченко В.В. (Луганськ) Проблематика виокремлення «химерної прози» у сучасному літературознавчому	68
Скибицька Ю.В. (Київ) Метамоделернізм як нова концепція розвитку літератури й суспільства у післяпостмодерну добу	71
Протасова Г.В. (Київ) Дослідження аксіології літературного тексту: до постановки питання	74
Коляно М.М. (Львів) Про створення термінологічного словника з проблем художнього часу, простору, ритму	76

Термінологічні питання генології

Оляндэр Л.К. (Луцьк) Смыслообразующая функция жанра пасторали в повести В. Астафьева "Пастух и пастушка": теоретический аспект	80
Удалов В.Л. (Луцьк) Роман, повість, оповідання, мініатюра: жанрові принципи	83
Назарець В.М. (Рівне) Адресована лірика як метажанр	87
Чик Д.Ч. (Бердянськ) Семіотичний підхід до жанрових систем: проблеми термінологічного означення	90
Ігнатів Н.Є. (Львів) Специфіка самовираження життя у «жанрі голосів»: від усного свідчення до всеохоплюючої картини дійсності	94
Анісімова Л.В. (Київ) Поняття «campus/academic/college/varsity novel» у сучасному англо-американському літературознавстві: проблеми розмежування та перекладу	97
Свиридюк Л.А. (Кременець) До питання щодо теоретичного осмислення поняття «сучасний молодіжний роман»	100

Хмель В.А. (Рівне) Фейкlor у контексті традиційних жанрів фольклору	104
Васильєва О.С. (Рівне) «Растаманська казка»: змістове наповнення терміну і жанрова специфіка	106

Термінологічні проблеми історико-літературного процесу

Тарнашинська Л.Б. (Київ) Українське шістдесятництво як проект: до питання термінологічної об'єктивності	110
Гон О.М. (Київ) «Пісні» Езри Паунда : модерний епос пост-епічної епохи	114
Калініченко М.М. (Рівне) Генеза терміну «Орієнталізм» у літературно-критичному дискурсі США XIX сторіччя	117
Белова С.А. (Рівне) “Новый реализм” в современной русской литературе: проблема терминологии	120
Бісовецька Л.А. (Рівне) Літературознавчі терміни в епістолярній спадщині Ольги Кобилянської	122
Синевич Б.М. (Рівне) Стиль як літературознавче поняття в координатах Маланюкової системи поглядів	126
Артеменко Л.В. (Рівне) Предметно-образна концептосфера «поетична творчість» у поетологічному дискурсі української поезії XX століття	128
Зайка О.В. (Черкаси) Термін «ідентичність героя» в умовах транскультурації	132

Проблеми драматургічної термінології

Вірченко Т.І. (Кривий Ріг) Літературознавча термінологія в авторських жанрових визначеннях сучасних українських драматургів	135
Козлов Р.А. (Кривий Ріг) Прийом «німе кіно» в аналізі драматургічного тексту	138
Литовська О.В. (Харків) Деякі проблеми термінологічного визначення комедії	141
Ліпісвіцький М.Л. (Житомир) Видові категорії драми в поетиках німецького бароко	144
Закалюжний Л.В. (Житомир) Опозиція “драма - театр” у концепції Г.-Т. Леманна	147
Васильєв Е.М. (Рівне) Метаперсонаж: попытка терминологического обоснования категории	150
Галицкая Е.Г. (Донецьк) Жанро-стилевые процессы в постмодернистской драматургии (на материале пьесы Т.Стоппарда «До-ре-ми-фа- соль-ля-си-Ты-свободы-попроси»)	154
Поліщук К.М. (Кіровоград) До проблем драматургічної термінології (драматургічність, когерентність, надія)	156
Бортнік Ж.І. (Луцьк) Проблеми драматургічної термінології: монодрама як культурно-історичний феномен	159

Літературознавча термінологія у колі інтермедіальності

Бербенець Л.С. (Київ) Термінологія інтермедіальних студій у літературознавстві	163
Нестерук С.М. (Рівне) Екфразис як інтертекстуальний коментар у повісті Варгаса Льйоси «Похвальне слово мачусі»	164
Колтакова Н.Г. (Варшава) Категорія “ніщо” в тексті літератури і культури (на матеріалі поезії Рафала Воячека “Чом немає танцівниці”)	166
Капелюх Д.П. (Рівне) Особливості жанру графічного роману (на прикладі твору Алана Мура та Дейва Гіббонса «Вартові»)	170
Глотов О.Л. (Острого) Соціально-комунікативний дискурс літературно-художнього процесу	172
Мазур О.Л. (Рівне) Творчі завдання з використанням ІКТ на уроках зарубіжної літератури (постери, титульні сторінки, буклети)	174

Термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики

Воробйова Л.М. (Рівне) Образність як ознака художнього твору і стильова характеристика наукового мовлення	178
Сербина Т.Г. (Рівне) О понятии и термине «логозпистема»	180
Самборская И.Н. (Рівне) К вопросу об авторской пунктуации в художественном тексте	183
Вовчук Н.И. (Рівне) Неологизм и окказионализм: вопросы терминологии	186
Шевчук Т.Б. (Рівне) Частиномовна транспозиція як граматична категорія	187
Михальчук Н.О. (Рівне), Івашкевич Е.Е. (Київ) Відтворення розмовної лексики в перекладах роману Дж. Д. Селінджера «Над прірвою у житті»	190
Константинова О.В. (Рівне) Інтроспективний сегмент як компонент сучасної англійської психологічної прози	193
Аладько Д.О. (Рівне) Лінгвостилістичні особливості прози А. Крісті	196
Відомості про авторів	200

Наукове видання

Актуальні проблеми літературознавчої термінології

Науковий збірник

Відповідальний редактор *Васильєв Є.М.*

Технічний редактор *Парфенюк В.І.*

Комп'ютерна верстка *Парфенюк В.І.*

Підписано до друку 31.08.2015 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 21,85. Замовлення № 179/1. Наклад 300.

Видавець О. Зень

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.

вул. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;

0362-24-45-09; 068-0250-674;

olegzen@ukr.net

Віддруковано засобами різнографічного друку

ПП Самборський І.О.

вул. Княгині Ольги, 8, м. Рівне, 33028

А 437 **Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Науковий збірник /**
Відп. ред. Є.М. Васильєв. – Рівне: О.Зень, 2015. – 202 с.

ISBN 978-617-601-129-3

Наукова збірка «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складена на основі доповідей учасників однойменної Всеукраїнської науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті в жовтні 2015 року. До пропонованого видання увійшли статті українських вчених, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології, літературознавча термінологія у колі інтермедіальності, термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики).

УДК 82.09

ББК 83.0